

„KALAND AZ ÉLETEM”

Egyedi hangja, slágerei, de még a ruhái és a frizurája is életünk része már több évtizede, mégis alig tudunk valamit Kovács Kati mindennapjairól.

SZABÓ CSABA INTERJÚJA

Kovács Kati: Pedig a hajjammal nem sokat törődöm, minden nap megmosom, megfésülöm, és kész. Ha teniszszek, akkor kétszer is. Havonta járok fodrászhoz, és évente pár alkalommal kozmetikushoz is. Mindig ugyanoda, hűséges vagyok hozzájuk.

BEST: A sminkjét is naponta elkészíti?

K. K.: Persze, és még akkor is, ha kiviszem a szemetet. Akkor is festettem magam, amikor kislány voltam, és Egerben, a második emeleten laktunk, és anyukám leküldött a szemetesvödörrel. Emlékszem, egyszer megkérdezte, hogy miért, én meg mondtam neki, hogy végül is kimegyek az utcára, az emberek közé.

BEST: És ha csak a kertig megy?

K. K.: Akkor is, bár idén kevesebb időt töltöttem a kertben, mint tavaly, a pandémia alatt. Akkor sokat gyomláltam, galylaztam, nyírtam a fűvet. Több időm volt, ma inkább a cicákat viszem sétálni gyomlálás helyett. Évekkel ezelőtt került hozzánk, egy szomszéd elköltözött, és szelnek eresztette a cicáit. Yksi a neve, minket választott. Idős már, egy ideje süket, rosszul is lát, az ölemben szoktam sétáltatni, és közben énekelek neki.

BEST: Mindig ugyanakkor viszi sétálni?

K. K.: Áh, dehogya, amúgy is összevissza élünk, nem sok rendszer van az életemben. Például takarítani is összevissza szoktam, de rendetlenség nincs nálunk, nincs kihúzza a szék, nincs otfelejtett ruhadarab, mindig minden visszakerül a helyére.

BEST: A konyhában is?

K. K.: Főleg ott, mert ritkán főzök, nem is igen tudok, és nincs is hozzá türelmem, ehhez a párom a 25 éves házasságunk alatt már hozzászokott.

BEST: A párja főz?

K. K.: Ó még annyira sem tud, mint én. Persze alapdolgokkal elboldogulok, vagy megnézem, mi van otthon, és abból készítek valamit. Így alkotam meg azt a zöldséglevest, amiben vagy csirkemell, vagy virsli van nokedlivel. Nem vagyunk nagy gurmanok, nem fontos az életünkben. A férjem viszont édesszájú, előfordult már, hogy gyümölcslevest evett, aztán mákos tésztát, majd egy mákos rétest. Én a friss kenyérnek nem tudok ellenállni, azt mindenél többre becsülöm. Hányszor előfordult, hogy amikor

egy fellépésről hajnalban hazazérkeztem, bekopogtattam a közeli pékség ablakán, és már hozták is a friss, meleg pékárut, ennyi elég is volt.

BEST: Azért bevásárolni kell...

K. K.: Ha a férjem megy bevásárolni, akkor a tízszeresét veszi meg a dolgoknak, én inkább gyakrabban, de keveset.

BEST: Étterembe járnak?

K. K.: Csak ritkán, de Budaörsön van egy étterem, ahol ebédelni szoktunk, és el is hozunk sok finomságot, istenien főznek.

BEST: Hazaviszik, és tévéznek közben?

K. K.: Tévé előtt nem eszünk, pedig mindig megy. Reggel az az első dolgom, hogy bekapcsolom, mindig is tévéfüggő

Éveken át napi rendszerességgel járt a tenispályára

Az énekesnő első slágere az 1966-ban megjelent *Nem leszek a játékszered* című dal

„BOLDOGNAK NEM SZÜLETÜNK, DE LEHETŐSÉGÜNK VAN MEGTANULNI”

voltam. Egykor, amikor még olyan kis képernyős készülékek voltak csak, előfordult, hogy négy-hat tévém is volt. A két testvérem gyermekei sok nyarat töltöttek velem, mindenkinek volt egy-egy.

BEST: Ma mennyi van?

K. K.: Kettő, egymás mellett. A párom a komolyabb filmeket nézi rajta, én a teniszt, a focit és minden más sportközvetítést, élő beszélgetős műsorokat, történelmi filmeket.

BEST: Nincs nagy zaj?

K. K.: Nincs, a férjemet egy éve rászoktattam a fülhallgatóra.

BEST: Könnyen ment?

K. K.: Igen, hiszen 25 éves házasságunk alatt mi még soha nem veszekedtünk egymással. Vitáink voltak, egy-két hangosabb

„TÉVÉFÜGGŐ
VAGYOK”

„A 25 ÉVÜNK
ALATT SOHA NEM
VESZEKEDTÜNK
A FÉRJEMMEL”

„A SOK APRÓ CSODA, AMI NAP MINT NAP ÉR, ADJA MEG AZT AZ ALAPBOLDOGSÁGOT, AMIBEN ÉLEK”

Hihetetlen, hogy már elmúlt hetvenéves, mind a mai napig óriási energiával van jelen a színpadon

Az ejtőernyőzés hátravan

Az énekesnő 15 évesen jelentkezett Egerben egy ejtőernyősképzésre. „Édesanyám persze megtiltotta, így az élmény kimaradt, de ami késik, nem múlik, nem adtam fel a tervemet, hogy egyszer ejtőernyőzni fogok.”

» szó is, de több nem. Persze főleg én emeltem fel a hangomat, de elég egy tekintet, egy mondat, egy hangsúly tőle, és minden rendben van.

BEST: Ajándék a nyugodt, csendes élet manapság...

K. K.: Ezt én is így érzem, az életem nagy ajándéka nem csak ez a házasságom, hanem az egész családom.

A két testvéremnek összesen négy gyermeke van, az unokáik között a legkisebb két éves, akinek amúgy az első szava a Kati volt. Részei az életemnek, mindig is azok voltak, és bár nekem nem született gyermekem, de mivel a nevelésükben aktívan részt vettem, úgy érzem, ők az én gyermekeim, nekik köszönhetően pedig anya és nagymama lehetek.

BEST: Tyúkanyótipus?

K. K.: De még mennyire! Naponta a legnagyobb örömet az jelenti, ha tudok róluk, ha hívnak, jönnek. Fontos, hogy mindenkiről mindent tudjak, ha nem érem el őket, addig telefonálgatok, míg nem veszik fel. Többször előfordult, hogy a szomszédjukat hívtam fel, hogy nézzen már át, legyen szíves, nyugtasson meg, hogy minden rendben van, mert nem érem el őket.

BEST: Jönnek-mennek az e-mailek, a Facebook-üzenetek is?

K. K.: Mi az a Facebook? Viccet félretéve, nem értek a számítógépekhez, semmilyen kutyühöz, és már nem is tanulom meg a kezelésüket. Minek is, a ceruzának és a papírnak tapintása, illata van, még most is érzem az orromban az általános iskola első osztályában érzett papír és grafit illatát. De mondok mást, még a dalaimat is tollal írom papírra, nem pedig számítógépen, és e-mail helyett a személyes, baráti beszélgetések híve vagyok.

BEST: Sok barátja van?

K. K.: Főleg a zenész kollegák a barátaim, sok időt töltünk együtt, mindenki mindenkiről mindent tud. Munkabarátságok ezek.

BEST: Nyaralni is eljár velük?

K. K.: Én még soha nem nyaraltam. Öt kontinenst bejártam, sok szépet láttam, és finomságot megkóstoltam, de pár óránál többet soha nem pihentem, nem maradtam ott sehohol vakációzni. Egyszer

egy német koncertszervező a franciaországi fellépések után felajánlotta, hogy egy hetet eltölthetek Párizsban az ő költségeikre. Megköszöntem, nemet mondtam, és hazajöttem. Az én életem enélkül is valódi kaland, nagyon szórakoztató és boldog. Pedig boldognak nem születünk, de lehetőségünk van megtanulni. Én megtanultam, és élvezem.

BEST: Soha nem gondolt a visszavonulásra?

K. K.: Tavaly, a pandémia alatt kipróbáltam a nyugdíjaséletet, nem nekem való. Szükségem van arra, hogy dolgozzak, legyen perspektívám, hobbim. Anyukám volt ilyen tevékeny, például nyolcvanévesen

kezdett el szlovákul tanulni. De tőle tanultam azt is, hogy nem szabad elhagyni magunkat, ő még az utolsó éveiben is nem felállt a székről, hanem felpattant. A bajból, a szomor-

kodásból is ugyanígy kell

felpattanni, nem szabad

elmerülni benne.

Az úgyis lesz

mindig, mert

hullámzó az életünk,

de egy séta a párommal,

a szomszéd gyerekek

köszönése

– akikkel tegeződöm

– és nevetése, egy baráti

vállveregetés, vagy látni, hogy

az emberek beszélgetnek a

kutyájukkal, elég, hogy mosolyt

csaljanak az arcomra. Ez a sok

apró csoda, ami nap mint nap

ér, adja meg azt az alapboldogságot,

amiben élek.

„MÉG SOHA NEM NYARALTAM”